

ZBOROVÉ LISTY

OKTÓBER 2024

Občasník pre vnútornú potrebu
Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Trnava
a dcérocirkvi Sereď

Sviatočná

Martin Rázus

Zvonia.
Počujete? Zvonia!
Poďte v chrám,
ó, neostaňte doma!

Matky, ktoré o plod života sa chviete,
manželky, vy ktoré noci preplačete,
deti, čo tak bdiete v tvrdom vyčkávaní,
aj vy starci, aj vy milujúce panny.

Poďte!
Hľa, už na oltári voskovice horia,
lebo spŕchne rosou aj dnes radosť zhora.
Do srdca, do tých vašich ubolených duší.
A tá naplní hruď mierom, nerozruší.

Poďte všetci!
Zvučí chorál pravou novej viery,
ktorá nebude sa hádať o litery.
Ale betlehenskou hviezdou v temnote jasá,
aby ňou aj čierna zem raz zaskvela sa.

A tí, ktorí v túžbach u jasiel by stali aby nezúfali.
Poďte, všetci poďte!

Lebo poviem kázeň z textu ako vlni,
ale prichystaný, lepšie prichystaný.
Veď ja kalich horký vyprázdním tiež na dno.
Preto slepo úfať ani mne nie snadno.
Jednak verím, čo hneď hrôzy ducha desia,
že Ten útlý v jasliah zvládze Herodesa
a že oči Ráchel, sláz viac nevyronia.

Poďte!
Nezúfajte!
Počujete?
Zvonia!

Obsah

Sviatočná.....	2
K stému výročiu posvätenia kostola v Trnave: Minulosť, prítomnosť a budúcnosť	3
Pamiatka posvätenia chrámu očami dozorcú.....	4
100 rokov od posviacky Evanjelického kostola v Trnave	6
Prianie zo Serede	11
Farári CZ ECAV Trnava	11
Zboroví inšpektori a dozorcovia v Trnave.....	14
Gustáv Viktory – 110.výročie narodenia	14
Piate výročie posvätenia kostola v Seredi	16
Život CZ ECAV Trnava v roku 2024.....	17
Budúcnosť cirkvi je misia.....	20
Pošli ďalej... DDLT 2024.....	21
Spýtali sme sa našich presbyterov a presbyteriek...24	
Čo nové v stacku	28
Rozhovor s bratom kostolníkom – – Adamom Kováčikom.....	30
Zborová matrika.....	31
Pre deti	32
Kontakty	36

ZBOROVÉ LISTY

Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného
zboru ECAV na Slovensku Trnava
dcérocirkvi Sered'

Číslo:	Október 2024
Vydáva:	Cirkevný zbor ECAV v Trnave
Redakčná rada:	Radomír Vařák Kristián Kostecký Jana Nunvářová
Jazyková úprava:	Katarína Mikulovičová
Fotografie:	súkromné archívy, Adam Kováčik
Grafika a tlač:	Váry s.r.o., Križovany nad Dudváhom, www.vary.sk
Náklad:	100 ks

K STÉMU výročiu posvätenia kostola v Trnave: Minulosť, prítomnosť a budúcnosť

Rok 2024 je pre trnavský evanjelický cirkevný zbor výnimočný. Je to rok stého výročia posvätenia nášho kostola. Muselo prejsť takmer 400 rokov od príchodu reformačných myšlienok a ich ujatia sa na našom území, až po čas, kedy trnavskí evanjelici nadobudli svoj trvalý príbytok v podobe architektonicky výnimočného chrámu funkcionalistického štýlu, ktorý nám slúži dodnes a ktorého okrúhle výročie si v týchto dňoch pripomínáme. Neznamená to samozrejme, že by sa dovtedy evanjelici v Trnave nestretávali a nežili svoju vieru a presvedčenie. Za tých 400 rokov boli ich miestom stretávania a spoločenstva pri Božom Slove a sviatostiach postupne viaceré dodnes stojace trnavské kostoly. Niektoré museli opustiť pre protireformačné hnutie, iné kvôli požiaru či ďalším okolnostiam. Evanjelici nachádzali svoje bohoslužobné priestory v budovách, ktoré slúžili predtým alebo aj potom iným účelom a na čas poslúžili aj ako modlitebne pre tých, ktorí ešte len žili v očakávaní a nádeji na vlastný chrám Boží. Tieto nádeje sa začali

zhotovovať začiatkom dvadsiateho storočia a konkrétnu podobu mali dostať pri príležitosti 400-tého výročia reformácie v roku 1917. Žiaľ, udalosti prvej svetovej vojny tieto nádeje zmarili, respektíve posunuli o niekoľko rokov. Po skončení vojny sa túžba trnavských evanjelikov opäť zhmotnila do vypísania architektonickej súťaže na podobu budúceho evanjelického kostola. Napriek tomu, že z viacerých návrhov si trnavskí evanjelici nevybrali ani jeden, napokon sa našiel architekt (J. Marek), ktorý poznal prostredie a pomery a ktorý – ako sa hovorí – „ušil na mieru“ návrh, ktorý zohľadňoval väčšinu z požiadaviek výberovej komisie. Na jeseň roku 1923 (9.9.) bol posvätený a položený základný kameň a o rok neskôr - 26. 10. 1924, za účasti desiatok duchovných aj svetských autorít a tisícok veriacich zo širokého okolia aj domácich viery, bol kostol posvätený.

Za tých sto rokov prešiel viacerými rekonštrukciami a opravami, ktoré boli spôsobené statickými problémami alebo prírodnými

živlami, z ktorých najvážnejšia bola po páde strechy v sedemdesiatych rokoch dvadsiateho storočia. Trnavskí evanjelici však vždy dokázali pozbierať sily aj finančné prostriedky a o svoj chrám sa postarali.

Za náš evanjelický kostol, ktorý si pripomína svoju storočnicu, sme však Pánu Bohu vďační nielen ako za architektonický skvost, ale predovšetkým ako za miesto, kde celé generácie našli svoj duchovný domov, kde prichádzali, aby mohla byť posilnená ich viera, kde mohli zložiť svoje životné bremená a nájsť nádej do budúcnosti. Sem prinášali rodičia svoje detky, aby ich položili v krste do Božích rúk, tu sa mladí chlapci a dievčatá stávali dospelými členmi cirkevného zboru, keď pri konfirmácii vyznávali svoju vieru a potvrdzovali krstnú zmluvu. Tu si mladí ľudia dávali sľub doživotnej lásky a vernosti a napokon z tohto miesta zaznievali aj modlitby pri odchode a rozlúčke s mnohými, ktorí vykročili na cestu večnosti. Dnes, keď prežívame tento veľký míľnik, sme Pánu Bohu vďační, že aj súčasná generácia má miesto, kde sa môže stretávať a zažívať spoločenstvo pri Božom Slove a sviatostiach. Dnes je evanjelický kostol v Trnave živým miestom, kde sa konajú nielen bohoslužby, ale aj rôzne kultúrne podujatia. Komunita evanjelikov sa

v kostole a v zborovom areáli pravidelne stretáva na Službách Božích. Jeho priestory sú k dispozícii pre rôzne koncerty, výstavy a iné podujatia, čím sa kostol a príľahlý zborový areál stáva centrom duchovného, kultúrneho a spoločenského života.

S prebiehajúcim výročím a pohľadom upretým do budúcnosti sa otvárajú aj nové možnosti pre rozvoj nášho evanjelického kostola a jeho okolia. Plány na obnovu a revitalizáciu priestoru zahŕňajú nielen fyzické úpravy, ale aj túžba o rozšírenie programov pre všetky vekové generácie.

Evanjelický kostol v Trnave – veríme - chce byť preto aj naďalej nielen historickou a kultúrnou pamiatkou, ale aj živým svedectvom o viere, tradíciách a hodnotách, ktoré spájajú evanjelické generácie, ekumenické spoločenstvá v meste, ako aj otvoreným priestorom pre všetkých ľudí dobrej vôle. Pri príležitosti stého výročia posvätenia si pripomíname jeho význam a tešíme sa na to, čo prinesie budúcnosť. Nech je tento chrám aj naďalej miestom viery, lásky a nádeje, miestom spoločenstva a pokoja pre všetkých, ktorí doň vstúpia.

*Mgr. Radomír Vařák,
zborový farár CZ ECAV Trnava*

Pamiatka posvätenia chrámu očami dozorců

(Štefan Ambruš)

*Aké sú milé Tvoje príbytky o Hospodine
Mocností! (Ž 84, 2)*

Sto rokov v živote človeka je dlhá cesta a málo komu sa ju podarí prejsť. Sto rokov existencie budovy nie je až tak veľa (sú budovy oveľa staršie), no je to iste čas vhodný na zamyslenie, rekapituláciu prejdeného úseku, vzdanie

vďaky Stvoriteľovi za to, že tu kostol stále stojí a slúži, a s veľkou pokorou i na oslavu Božieho diela.

Ak sa dotknem minulosti, cítim veľký rešpekt, úctu a silnú inšpiráciu. Niektorí moji predchodcovia slúžili ako dozorcovia tomuto cirkevnému zboru viac ako 30 a dokonca viac ako 50 rokov. Od posvätenia stavebného ka-

meňa do posviacky postaveného kostola prešlo 13 mesiacov, niečo vyše roka. Pri vtedajšom technickom vybavení je to obdivuhodné tempo výstavby. Vyžadovalo si to veľké nasadenie zúčastnených, obetavosť- osobnú i materiálnu a domnievam sa i vzájomnú dôveru. Nebolo to ľahké, čo dokumentujú i problémy so statikou po dostavbe kostola, komplikácie pri obstarávaní organu a mnoho iných úloh, ktoré museli naši predchodcovia riešiť.

Ďalšie veľmi náročné obdobie existencie nášho kostola bolo v roku 1971, keď spadla strecha hlavnej lode. Vtedajšia doba – socializmus - kostolom a cirkvi vo všeobecnosti nepriala. V čase opravy strechy, ktorá trvala 3 roky, prebiehali Služby Božie v Univerzitnom kostole, ktorý nám zapožičali bratia katolíci. Môžeme to považovať za praktickú ukážku ekumény.

Predchodcovia z blízkej minulosti vo funkcii dozorců, ktorých som už zažil, boli silné osobnosti a priniesli tomuto cirkevnému zboru to najlepšie, čo vedeli. Rozvážnosť, láskavosť, lojalitu, odhodlanosť a víziu, toleranciu, silu viery zhmotnenú do skutkov. Snažili sa v danom čase riešiť úlohy, ktoré pred nich postavil Stvoriteľ s maximálnou zodpovednosťou a nasadením. Čo je veľmi potešiteľné a nádejné, že i dnes môžeme vidieť pracovné

nasadenie a odhodlanosť rôznych generácií členov nášho cirkevného zboru v materiálnej i duchovnej oblasti.

Budova akokoľvek krásna a vznešená, ak neslúži svojmu účelu, stráca svoju hodnotu. V súčasnej dobe sa dosť často hovorí o tom, aký význam kostoly majú. Modliť sa stretávať sa môžeme predsa kdekoľvek. Je to síce pravda, no i kostoly majú svoju dôležitú úlohu. Ako príklad skúsím použiť hudbu, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou našich Služieb Božích. Kostoly by sme mohli zaradiť do kategórie klasickej hudby. Je preverená časom (desiatky i stovky rokov), upokojujúca i burcujúca, s veľkou hĺbkou. Tvrdenie, že je už prežitá či skostnatená je diskutabilné. Stále má svojich poslucháčov a pribúdajú i noví. Rovnako tvrdenie, že moderná súčasná hudba, ktorá môže reprezentovať nové trendy v prejavoch viery, nemá hĺbku a nemá čo povedať, taktiež neobstojí. Má veľa žánrov, poslucháčov, vlastnú hĺbku i dôležitý odkaz. V hudbe môžeme nájsť i príklad riešenia rozdielnosti názorov o kostoloch. Klasické hudobné zoskupenia, (symfonické orchestre, sláčikové kvarteta...) sa stále viac zapájajú do interpretácie modernej hudby a interpreti modernej súčasnej hudby sa stále častejšie spájajú s týmito hudobnými telesami. Sústredili sa na to, čo ich

spája, čo majú spoločné – hudbu a tóny. Ak sa i my sústredíme na to, čo nás spája, čo máme spoločné - Božie Slovo, Boh - určite dokážeme byť tolerantní k rozdielnosti prejavov viery a dokážeme v tejto oblasti spolupracovať. A čo pre mňa znamená náš kostol? Viem pomerne presne rozlíšiť zvuk zvonov na našom kostole. Práve ten mi vždy pripomenie kam patrí, nech som kdekoľvek v Trnave. Keď sedím v tomto kostole, je to miesto s históriou a posolstvom. História, ktorú tvorili naši predchodcovia a posolstvom od našich predkov, ale hlavne od nášho Stvoriteľa,

Vykupiteľa i Posvätimeľa. Je miestom prítomnosti, kde sa stretávame veriaci všetkých generácií a s Božou pomocou sa posilňujeme vo viere. Miestom budúcnosti, kde dúfam naši nasledovníci budú oslavovať Hospodina. Je to pre mňa miesto s veľkým M.

„Chráň nás, ó Bože náš, chráň i chrám tento svoj, nechže zrie stáročia, slávu i Tvoju moc! Hradbou nech pravdy je k spaseniu prítomných, ku večnej radosti dialnemu potomstvu!“

Martin Rázus – Pred Boží trón

100 rokov od posviacky Evanjelického kostola v Trnave

V Trnave si v tomto roku pripomínáme niekoľko okrúhlych výročí. Jedným z nich je 100. výročie posviacky Evanjelického kostola v Trnave. Od roku 1787 na bohoslužby využívali trnavskí evanjelici malú miestnosť – modlitebňu v budove Invalidovne (dnes Vojenský archív - centrálna registratúra). Pokusy o výstavbu vlastného chrámu boli viaceré, avšak vždy stroskotali – v roku 1812 sa uskutočnila krajinská zbierka na výstavbu kostola, ktorá sa nestretla s veľkou odozvou, nezískalo sa dostatok finančných prostriedkov, a tak evanjelici aj naďalej nemali ani kostol, ani pozemok na jeho výstavbu. V roku 1898 dozorca Evanjelického a. v. cirkevného zboru Ján Kalenda v správe pred cirkevnou radou uviedol, že „Stavbu nášeho chrámu mali by sme čím skorej previesť.“ A práve on stojí za ďalším pokusom o výstavbu kostola, ktorá mala byť zrealizovaná do 31. októbra 1917, aby bol vysvätený na 400. výročie reformácie. Výstavba sa mala realizovať pravdepodobne podľa niektorého zo zachovaných plánov. Plány vy-

hotovil viedenský architekt Ludwig Schöner (1845-1935), sú datované rokom 1904.

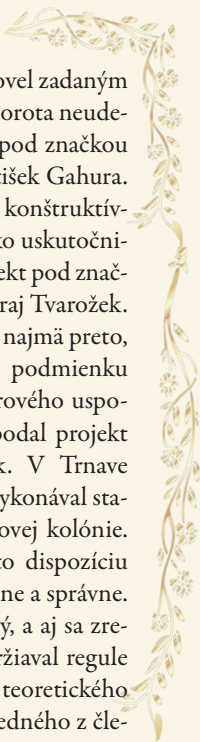

*Nerealizovaný projekt Evanjelického kostola v Trnave od viedenského architekta Ludwiga Schönera z roku 1904.
Zdroj ECAV TT*

Pravdepodobne ide o neoficiálnu ideovú inšpiráciu, ktorá sa zrodila pri uvažovaní o podobe nového kostola. Všetky plány na výstavbu chrámu však trnavským evanjelikom prekazila prvá svetová vojna, ktorá znemožnila nielen stavbu kostola, ale nemohli sa uskutočniť ani dôstojné oslavy okrúhleho výročia reformácie.

V roku 1910 evanjelici kúpili priestranný pozemok juhozápadne od hradieb. Následne museli získať financie na samotnú stavbu kostola a vyhľadať architekta na realizáciu stavby. Časť finančných prostriedkov získali z predaja bývalej poštovej budovy na dnešnej Radlinského ulici v roku 1922. Ostatné finančné prostriedky trnavskí evanjelici získali formou darov od veriacich z Československa, ale aj od krajanov z USA. V decembri roku 1922 bola vyhlásená architektonická súťaž, obsahovala 18 súbežných podmienok. Členmi hodnotiacej poroty boli evanjelický farár Fedor Ruppeldt, architekti František Krupka a Josef Marek a Ing. Rapoš. Do súťaže sa prihlásilo 32 projektov, ktoré si mohli pozrieť aj verejnosť na výstave v Slovenskej

banke. Ani jeden projekt nevyhovел zadaným požiadavkám, preto prvú cenu porota neudelila. Druhú cenu získal projekt pod značkou Amfí, za ktorou sa skrýval František Gahura. Projekt mal podľa poroty dobrú, konštruktívnu myšlienku, avšak v praxi ťažko uskutočniteľnú. Tretie miesto obsadil projekt pod značkou Kruh, pod ktorou súťažil Juraj Tvarožek. Druhá a tretia cena boli udelené najmä preto, lebo obidvaja autori dodržali podmienku centrálnej dispozície a amfiteátrového usporiadania kostola. Mimo súťaž podal projekt miestny architekt Josef Marek. V Trnave viedol projektovú kanceláriu a vykonával stavebný dozor na stavbe Coburgovej kolónie. Poznal miestne pomery, a preto dispozíciu evanjelického kostola zvolil účelne a správne. Preto bol aj jeho projekt vybraný, a aj sa zrealizoval. Marek sa striktnie pridržiaval regule centrály s amfiteátrom v zmysle teoretického diela farára Fedora Ruppeldta, jedného z členov poroty. Ničím ju sekundárne neobaľoval a nezdobil. Zvolil dobré akustické podmienky, riešenie prirodzeného i umelého osvetlenia, jednoduchú farebnosť a ornamentiku.

Súťažný návrh Kruh architekta Junaja Tvarožka. Zdroj Archív ECAV TT

Zvony pre evanjelický kostol daroval a zhotovil Adolf Fischer

Takmer všetky tieto podmienky vyplývajú z charakteru evanjelickej bohoslužby, ktorá by mala byť „podľa vzoru apoštolského spoločným zhromaždením“. Architekt Marek použil v návrhu architektonický štýl funkcionalizmus. Priestranný kostol moderného centrálného pôdorysu má betónové zastrešenie. Monumentálne pôsobiace priečelie kostola sa opiera na severnej strane o masívnu vežu štvorcového pôdorysu, ktorá je ukončená arkádovou nadstavbou zvonice so zvonkohrou, hodinami a zvonmi. Zvony darovala zvonoľajárska rodina Fischer spolu so zvonkohrou, ktorej autorom bol Ernest Schumera, organista v Kostole sv. Jakuba v Trnave. Martin Chmelár daroval vežové hodiny slúžiace doteraz svojmu účelu.

Slávnostné položenie základného kameňa ku stavbe evanjelického kostola v Trnave sa uskutočnilo v nedeľu 9. septembra 1923 popoludní o 15.00 h. Ako sa dozvedáme z prameňov, bolo pekné počasie, ktoré prilákalo aj

množstvo cezpoľných ľudí z Myjavy a Modry. Slávnosti sa zúčastnili svetskí aj cirkevní hodnostári, ako napr. dištriktuálny inšpektor Dr. Šimko, seniorálny inšpektor Dr. Markovič, univerzitný profesor p. Bodický a p. Osuský, generál Wojciechowský, zástupcovia r.-k. cirkvi, židovskej náboženskej obce a rôzne úrady.

Slávnosť sa začala presne o tretej hodine popoludní, keď na miesto stavby sa dostavilo 16 kňazov na čele s biskupom Zochom a seniorom Jurkovičom, slávnostné liturgie uskutočnil p. farár Drobny zo Starej Turej. Po nich zaspieval zbor cirkevné spevy, po nich nasledovali príležitostné kázne. Pán biskup Zoch kázal veľmi dojemne na tému „Čo tu chceme“ po slovensky, nemeckú kázeň predniesol p. farár Scherer a maďarskú p. farár Hollerung. Po kázňach bol základný kameň spustený dolu, ešte pred tým bola do neho vložená pamätná listina. Slávnosť bola ukončená modlitbou a piesňami.

Výstavba kostola trvala rok. Posviacka sa uskutočnila 26. októbra 1924 o 9.00 h ráno. Slávnosť sa mala konať aj v prípade nepriaznivého počasia. Slávnosti sa zúčastnilo mnoho významných osobností z duchovných i svet-

ských kruhov – prítomný bol biskup východného dištriktu Dr. Janoška, lipťovský senior Čobrda a žilinský farár Rupeldt. Zo západného dištriktu sa slávnosti zúčastnilo vyše 30 farárov, medzi nimi aj nitriansky senior Fajnor

Posviacka v roku 1924, archív ECAV Trnava

Posviacka, archív ECAV Trnava

a vyslúžilý senior Sekerka. Zo svetského stavu boli prítomní generálny inšpektor Dr. Vano-
vič, dištriktuálny inšpektor Dr. Šimko, župan
Bella, Dr. Štúr. Zastúpenie mala aj mestská
rada Trnavy, ale aj predstavitelia r.-k cirkvi
a židovskej náboženskej obce.

O slávnosť bol zo strany verejnosti veľký zá-
ujem. Od rána privádzali vlaky stovky ľudí od
Bratislavy, Tren-
čína, Senice i Bre-
zovej. Tisícový
zástup ľudí (pra-
mene uvádzajú
počet 6000) a 40
kňazov za spevu
nábožných pies-
ní sa presúval od
starej modlitebne
k novému kostolu
ulicami Trnavy.
Všetci zúčastnení
sa nezmestili do
nového chrámu,
a preto väčšina
musela zostať v zá-
hrade pri kostole,
kde služby Bo-
žie viedol senior
Jurkovič, farári
Bienik a Lichner.
Kostol vo vnútri
bol obsadený do
posledného mies-
tečka. Posviacku vykonal prví slovenskí evan-
jelickí biskupi Jur Janoška a Samuel Zoch. Po
vysvätení kostola a po nemeckej a maďarskej
kázni bola spoveď, 2 krsty a uvedenie jedného
teológa na kňazský stav. Dojemným bolo po-
ďakovanie na konci bohoslužieb staručkému
inšpektorovi trnavskej cirkvi Jánovi Kalen-
dovi, ktorému za 50-ročnú neúnavnú prácu
ďakoval biskup Zoch. Počas bohoslužieb i pri
večernom koncerte spieval spevokol, ktorý
nacvičil p. učiteľ Ferenc. Slávnosť bola ukon-

čená hymnickou piesňou Hrad přepevný jest
Pán Bůh náš. O 17.30 h večer sa v kostole
konal koncert, na ktorom odzneli cirkevné
skladby J. S. Bacha, M. Sch. Trnavského, F.
Mendelsoňa Bartholdyho. Diela interpreto-
vali skvelí virtuózi - prvotriedni umelci M.
Sch. Trnavský, Ľudovít Rajter starší i mlad-
ší a F. Korsch, na koncerte vystupovala aj

operná speváčka
M. Vojcechovská.
Koncert nebol
bezplatný – se-
dadlá na sedenie
sa predávali po 10
Kčs, miesta na stá-
tie boli po 5 Kčs.
Výťažok zo vstup-
ného sa mal pou-
žiť na zakúpenie
nového organu
(to sa však podari-
lo urobiť až v roku
1948). Koncert
bol dôstojným
zакončením celej
slávnosti posviac-
ky evanjelického
kostola v Trnave.
Celkové náklady
na stavbu kostola
boli približne mi-
lión korún česko-
slovenských a po-

chádzali okrem zbierok veriacich aj z predaja
bývalej budovy poštového úradu na Radlin-
ského ulici (tzv. Stará pošta).

Evanjelický kostol v Trnave je unikátna, nao-
zaj ojedinelá stavba a v celom bývalom Čes-
koslovensku nemá analógiu.

Na základe dostupných archívnych materiá-
lov napísala

PhDr. Júlia Ragačová
(Štátny archív v Trnave).

Príanie zo Serede

(Emília Válkyová, zborová poddozorkyňa)

Bratia a sestry, priatelia z Trnavy.

Z celého srdca sa tešíme z nádherného výročia, ktoré si v týchto dňoch pripomínate. Prajeme vám veľa Božieho požehnania a Božej pomoci.

Myslíme na vás aj pri prácach, ktoré na vás čakajú pri rekonštrukcii evanjelického domu. Aj tu vám vyprosujeme múdrosť a Božiu pomocnú ruku.

Pripomínate si krásne jubileum svojho chrámu, ktorý je jedinečný pre celé mesto, cirkev, no pre vás je najmä vzácnym duchovným domovom.

Zdieľame s vami veľkú radosť ako bratia a sestry z dcérocirkvi Sered. Tešíme sa spolu s Pánom Ježišom a prajeme vám všetko, všetko len to najlepšie.

Farári CZ ECAV Trnava

Ondrej

Od mája 1541 do marca 1543 slovenský kazateľ v kostole sv. Michala.

Václav

Od februára 1548 do januára 1549 slovenský kazateľ v kostole sv. Michala.

Gál Huszár (†1575 Pápa, Mad.)

Kazateľ v Košiciach, kde r. 1560 zriadil prvú tlačiareň na území Slovenska, v r. 1565 kazateľ v Trnave. Neskôr dvorný kazateľ a tlačiar v Komjaticiach, kde vydával diela Petra Bornemiszu.

Valentin Lingelius

Rodák z Travy, ordinovaný za kňaza vo Wittenbergu. V rokoch 1575-1576 trnavský kazateľ vo vtedajšom špitálskom kostole (dnes kostol sv. Heleny).

Demeter Sibolti (*Tolna, Mad., †17.2.1589 Győr, Mad.)

V r. 1576 bol zvolený za kazateľa v Trnave, pričom ordináciu do kňazskej služby prijal vo Wittenbergu. Koncom r. 1577 pod kráľovými hrozbami mestskou radou z Trnavy vyhostený.

Peter Bornemisza (*22.2.1535 Budapešť, †1584 Robožník, okr. Senica)

V r. 1569 kázal v Trnave v súkromných domoch. V Šintave bol zvolený za superintendenta Matúšovskej superintendencie - prvého územnosprávneho celku, združujúceho maďarsky hovoriace cirkevné zbory v Uhorsku.

Samuel Kolini (Volini?)

Rodák z Trnavy, kazateľ v r. 1600-1608, potom prešiel do Trenčína.

Michael Schwehr

Nemecký farár v Trnave v r. 1609-1617.

Michael Johann Schreiner
Nemecký farár v Trnave od 1617.

Michal Kanisaeus 1624

Hieronym Bayer 1625-1626

Ján Losonczy 1627

Martin Tarnoczy 1634,
potom prešiel do Csejthe, superintendent.

Michal Pfanner 1643

Juraj Krištof Burger (*1622 *Pfaffenschlag*)
Študoval v Prešove a Štrasburgu, v Trnave
pôsobil 1649-1652 (1660?).

Jakub Jacobaeus
Český exulant, po r. 1630 rektor školy a farár
v Prešove, v Trnave 1650-1653 (?).

Klement Anomaeus
Trnavský farár v r. 1652-1655, potom farár
v Pezinku.

Štefan Kováč
Trnavský farár v r. 1653-1658

Johann Rotarides (*†Modra*)
Slovenský kazateľ v Trnave 1650-1655
(1657?), potom farár v Skalici.

Filip Jacob Winkler
Nemecký kazateľ v Trnave r. 1665-1671

Štefan Pilárik III. (*1644*Dolná Strehová,*
†1720 Röhrsdorf, Sasko)
V apríli r. 1668 nastúpil na miesto slovenského
evanjelického kazateľa v Trnave. V roku 1671
účastník odobratia vtedajšieho trnavského
evanjelického kostola v Hornej Jakubovej ulici
(dnes Františkánska ulica). V r. 1673 pred-
volaný pred bratislavský súd s evanjelickými
farármi a po 3-ročnom pobyte v Modre r. 1674
spolu s manželkou a tromi deťmi vyhostený
z krajiny. V r. 1683 nanovo vysvätil kostol
navrátený evanjelikom J. Tökölim.

Adam Mittuch (*6.8.1674 *Ozorovce*)
V Trnave nemecký kazateľ v rokoch 1704-
1705, potom prešiel do Pezinka - Limbachu.

Samuel Nigrini-Oškerný (* Banská Belá)
V r. 1708 povolaný za farára do Trnavy, na
Vianoce 1708 z mesta vyhnaný. Neskôr sa
do Trnavy vrátil a účinkoval vo svetskom
povolani.

Ján Krištof Luther
Nemecký kazateľ v Trnave od 31.7.1706 do
12.12.1708.

Michael Kováts-Martiny
Evanjelický farár z Modry, v rokoch
1787-1793 konal služby Božie v trnavskej
Invalidovni.

Samuel Mihalovits
Evanjelický farár z Horných Zeleníc, v rokoch
1793-1798 konal služby Božie v trnavskej
Invalidovni.

Samuel Lakmer
Evanjelický farár z Pustého Fedýmešu (dnes
Pusté Úľany), v rokoch 1799-1804 konal
služby Božie v trnavskej Invalidovni.

Ján Viskidenský (**Myjava* 16.4.1760,
†2.3.1834 Prietrž)
Prvý farár obnoveného samostatného cirkev-
ného zboru, pôsobil v Trnave v r. 1804- 1817.

Michal Sterzel (**Modra, †19.6.1862 Banská*
Štiavnica)
Trnavský farár v rokoch 1817-1824, potom v r.
1824-1855 farár v Banskej Štiavnici.

Ján Schimegh
Evanjelický farár v Trnave v r. 1824-1827.

Adolf Samuel Teszák (*†9.1.1866 Senica*)
Evanjelický farár v Trnave v r. 1827-1828,
potom farár v Senici, senior.

Carl Ludwig Bobok (*6.8.1799 *Lubina,*
†26.3.1844 Skalica)
Syn evanjelického farára Juraja Boboka
(1768-1834), nevlastný strýčko Jozefa Ludovíta
Holubyho. Po štúdiách katechéta v Brne, v ro-
koch 1828-1837 farár v Trnave, odkiaľ prešiel
do Skalice.

Gustáv Porubszký (*14.3.1812 Bratislava, †17.7.1876 Viedeň)

Trnavský farár v rokoch 1837-1840, následne farár vo Viedni, kde bol i riaditeľom cirkevnej školy a členom mestského zastupiteľstva. Autor teologických prác.

Carl Riesz (†10.9.1885 Podlužany)

Pôsobil v Šamoríne (1836-1840), trnavský farár v r.1840-1841, potom v Podlužanoch.

Johann Carl Stelczer (*2.2.1811 Bratislava, †7.5.1885 Trnava)

Ako farár účinkoval v Trnave od 22.8.1841 až do smrti - 7.5.1885, teda 43 rokov, 8 mesiacov a 15 dní. Popri kňazskej činnosti sa venoval výskumu dejín trnavských evanjelikov.

Gejza Albrecht (*Beckov, †5.10.1935 Banská Hodruša)

Trnavský farár v období od 23.11.1902 do 23.6.1914, keď sa vystahoval do USA.

Gejza Farkaš (*12.1.1852 Veľký Krtíš, †28.7.1928 Bratislava)

Trnavský farár od 8.1.1885 do 31.12.1923, teda 38 rokov a 23 dní. Založil evanjelický dobročinný ženský spolok, zastával funkciu konseniora.

Arpád Janoviček (*20.11.1888 Senica, †28.4.1960)

Trnavský cirkevný zbor si ho povolal za svojho farára 12.9.1915, v duchovnej službe trnavským evanjelikom zotrval až do konca života 28. apríla 1960, teda neuveriteľných 44 rokov, 7 mesiacov a 16 dní.

Juraj Holčík (*14.12.1903 Bratislava, †25.11.1984 Bratislava)

Trnavský farár od 27.mája 1934 do 3.10.1937.

Samuel Holčík (*4.5.1895 Bratislava, †2.6.1972)

V Trnave slúžil od 6. februára 1938 do 6.10.1963.

Gustáv Viktory (*7.9.1914 Trnava, †24.12.1975 Trnava)

Trnavský evanjelickým farárom bol od 22.2.1960 až do smrti 24.12.1975, teda 15 rokov, 10 mesiacov a 2 dni.

Ivan Tóth

Farár v Modre-Kráľovej (1971-1996), po úmrtí Gustáva Viktoryho administroval trnavský zbor od 1.1.1976 do nástupu farára Pavla Klementa. Po jeho odchode opätovne administroval trnavský zbor od 1.1.1992 do nástupu farára Michala Zajdena.

Pavel Klement

Za farára v Trnave zvolený na konvente 24. októbra 1976, účinkoval do konca r. 1991. V r. 1984-1985 administroval CZ Vrbové, po odchode z Trnavy farár v CZ Gbelce, do r.2001.

Michal Zajden

Po ordinácii kaplán v CZ Košice. Evanjelický farár v Trnave v období rokov 1992-2004, ďalej pôsobil v cirkevnom zbore Bratislava. V súčasnosti zborový farár v Banskej Bystrici – Radvani.

Ján Dobák

V Trnave slúžil ako farár – pracujúci dôchodca od 15.7.2003 do 31.12.2004. Manželka Elena Dobáková konala funkciu kantorky na službách Božích v dcérocirkvi Sereď.

Rastislav Hargaš

Zborový farár CZ Trnava od 15.7.2004 do 31.8.2017. V súčasnosti zborový farár v Bratislave – Rači.

Lenka Kusendová

Zborová kaplánka slúžila v Trnave od 1. augusta 2006 do 31. augusta 2007.

Jozef Jankovič

Zborový kaplán od 1.9.2007 do 29.2.2008. V súčasnosti žije v USA.

Kristian Kostecký

15.8.2008 menovaný ako námestný farár do CZ Trnava, v zbore pôsobí do súčasnosti.

Radomír Vařák

Za zborového farára v Trnave zvolený konventom 16. júna 2019 a do funkcie inštalovaný 19. októbra 2019 seniorkou Bratislavského seniorátu Sioniu Horňanovou a generálnym biskupom ECAV Ivanom Elkom. V cirkevnom zbore pôsobí do súčasnosti.

Zboroví inšpektori a dozorcovia v Trnave

Stephan Czauner 1707

Christoph Armbruster

Prvý dozorca po obnovení cirkevného zboru na konci 18. storočia.

Johann Neustädter

Andreas Lehotzky

Johann Richter (†3.11.1843)

Vo funkcii v r. 1822-1842.

Moritz Edler von Schiller

Vo funkcii v r.1842-1844.

Carl August Reischel (*1803, †24.3.1879

Trnava)

Vo funkcii v r. 1844-1879.

Ján (Johann) Kalenda (*1835, †1932)

Vo funkcii v r. 1879-1931, v rokoch 1893-1897 seniorálny dozorca Bratislavského župného seniorátu.

Juraj Janoška (*16.10.1882 *Liptovská Sielnica*, †23.4.1945 *Lučenec*)

Syn biskupa Jura Janošku, vo funkcii v r. 1932-1939.

Bedrich (Fridrich) Gollvitzer (*1884, †1944)

Vo funkcii v r.1939-1941 (zástupca dozorca), dozorca v r. 1941-1944.

Emanuel Kováč

Riaditeľ cukrovaru vo vtedajšom Farkašíne (dnes Vlčkovce), vo funkcii od 3. augusta 1945 do 12. marca 1958.

Karol Rožko (*1899, †1964)

Vo funkcii v r.1958-1964.

Ladislav Jármay

Vo funkcii v r.1965-1984.

Ondrej Ďurovka

Vo funkcii v r. 1984-1991.

Tomáš Vrška

Vo funkcii v r. 1991-1994.

MUDr. Ján Tomašovič

Vo funkcii v r.1994-2000.

Štefan Ambruš

Vo funkcii v r. 2000-2006.

JUDr. Jana Tomašovičová

Vo funkcii v r.2006-2018.

Jozef Grexa

Vo funkcii od 18.2.2018 do 7.6.2020.

Emília Váľkyová

Zástupkyňa zborového dozorca od 8.6.2020 do 10.7.2021.

Štefan Ambruš

Vo funkcii v od 11.7.2021 do súčasnosti.

Gustáv Viktory – 110.výročie narodenia

(*7.9.1914 Trnava, †24. 12. 1975 Trnava)

(Kristián Kostecký)

Narodil sa ako štvrtý spomedzi deviatich detí trnavského stolára Adama Viktoryho a Márie rod. Herrmannovej, ku ktorým pribudli aj dve osvojené siroty. Jeho otec bol dlhoročným členom presbyterstva evanjelic-

kého a. v. cirkevného zboru. Gustáv chodil do Evanjelickej ľudovej školy na Hollého ul. v Trnave, gymnaziálne štúdium ukončil r. 1934 na tej istej Trnavskej ulici. Evanjelicú teológiu študoval na Slovenskej evanjelickej

bohosloveckej fakulte v Bratislave a neskôr na univerzite vo švédскеj Uppsale, kde získal znalosti švédskeho a ďalších severských jazykov. Vo Švédskom Štokholme bol tiež ordinovaný za evanjelického kňaza. Po návrate na Slovensko pôsobil najprv ako kaplán a katechéta v Bratislave a v rokoch 1950-1959 ako farár v Petržalke. Trnavský evanjelickým farárom bol od 22.2.1960 až do smrti 24.12.1975, teda 15 rokov, 10 mesiacov a 2 dni. Popri duchovnej službe sa intenzívne venoval literárnej činnosti. Od r. 1932 uverejňoval svoju prózu a poéziu v Cirkevných listoch, Slovenských pohľadoch a ďalšej tlači. Venoval sa prekladom diel zo severských jazykov – švédskeho, nórskeho, dánskeho, ale aj nemeckého a latinského. Do týchto jazykov prekladal tiež slovenskú poéziu. Najvýznamnejším prekladom G. Viktoriho bolo vedecké vydanie Cestovného denníka Daniela Krmana ml. v r. 1969. Za svoje literárne dielo bol vyznamenaný Cenou literárneho fondu a v r. 1998 mu bolo udelené čestné občianstvo mesta Trnava. Významne sa

zaslúžil o započatie ekumenických kontaktov medzi kresťanskými cirkvami v Trnave, kde sa v r. 1969 ako prvom meste na Slovensku konali ekumenické bohoslužby. Po tragickej havárii – zrútení strechy trnavského evanjelického kostola sa výrazne zaslúžil o jeho obnovenie, čo si vyžiadalo množstvo síl a prejavilo na jeho zdraví. Dlhaj a ťažkej chorobe podľahol po živote naplnenom službou svojej cirkvi na Štedrý deň r. 1975. Na trnavskom evanjelickom kostole je od r. 1993 umiestnená Viktoriho pamätná tabuľa, stvárnená akademickým sochárom Pavlom Čambalom. Spolu s manželkou Juditou rod. Šolcovou (1920-2010) je pochovaný na Evanjelickom cintoríne na Nitrianskej ulici v Trnave.

Odbalenie pamätnej tabule Gustáva Viktoriho

Piate výročie posvätenia kostola v Seredi

(Elena Števíčková)

V nedeľu, 29. septembra 2024, si seredskí evanjelici pripomenuli už piate výročie posvätenia kostola na Dolnomajerskej ulici. Prítomných veriacich na začiatku slávnostných Služieb Božích privítala poddozorkyňa, sestra Emília Válkyová. Slovo Božie zvestoval senior bratislavského seniorátu brat Pavol Kollár z Veľkého Grobu (Kaz 1, 12), liturgovali zborový farár Radomír Vařák a námestný farár Kristián Kostecký. Piesne z ES 579, 203, 221, 263.

V programe vystúpil detský spevokol Lastovičky z matkocirkvi Trnava. Detičky zaspievali veľmi pekne za klavírneho sprievodu brata Jaroslava Konečného.

O pripravovanom vydaní knihy dejín evanjelikov v Seredi informoval prítomných Dr. Radoslav Ragač, renomovaný historik a archivár, ktorý vo svojom výskume objavil niektoré nové, neznáme fakty o evanjelickej modlitebni v Seredi na začiatku 20. storočia.

Prítomným sa prihovarila aj sestra Editka Dobáková - v kostole sú vystavené drevené obrazy - intarzie - s biblickými námetmi zo Starého i Nového Zákona, ktorých autor je jej príbuzný Ján Demeňčík z Demänovej.

S príhovorom vystúpil a prítomných pozdravil aj dekan RK farnosti v Seredi vdp Ján Hallon. Prítomný bol aj poslanec MsZ Dr. Marek Tóth.

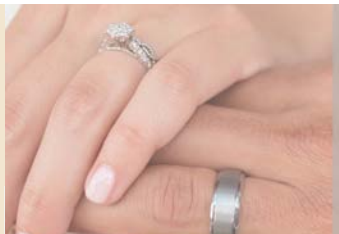
Služby Božie boli tradične ukončené našou evanjelicou hymnou Hrad prepevný. Po skončení programu prítomní pobudli spolu vo vzájomných rozhovoroch pri káve a zákusoch.

Život CZ ECAV Trnava v roku 2024

11.2.2024

Služby Božie spojené s požehnaním manželstiev pri príležitosti Národného týždňa manželstva.

25.2.2024

Predsedníctvo CZ ECAV Trnava zvolalo výročný účtovný konvent.

27.3.2024

S naším zborovým bratom farárom Radomírom Vařákom nahrával štáb RTVS v evanjelickom kostole v Sereďi rozhovor o Veľkej noci.

4.4.2024

V rámci „Biblickej olympiády z evanjelického náboženstva a náboženskej výchovy pre školský rok 2023/2024 v Slovenskej republike“ sa víťazom stal Matias Šumichrast z Gymnázia Jána Hollého v Trnave.

21.4.2024

Služby Božie v 3. nedeľu po Veľkej noci boli spojené s úvodom bratov a sestier, ktorí prijali povolanie do služby zborových presbyterov a členov výborov.

12.5.2024

NEtradičné Bohoslužby pripravené v spolupráci s misijnou komunitou Prístav ku Dňu matiek.

8.6.2024

Lastovičky sa stali súčasťou festivalu LUMEN. Zaspievali v našej zborovej záhrade a neskôr zahrali aj muzikál „O nespokojnej halúžke“ v KD Kopánka.

15. – 19. 7. 2024

Denný detský letný tábor 2024 s témou: „Pošli ďalej...“, bol opäť výborným sprestením leta pre naše deti.

August 2024

Ďakujeme členom Hospodárskeho výboru a aj ďalším, ktorí pomohli pri upratovaní okolia kostola.

20.9.2024

Trnavské rádio odvysielalo reportáž o tom, že Evanjelický kostol v Trnave oslávi storočnicu.

29.9.2024

Na slávnostných Službách Božích v Seredi sme si pripomenuli 5. výročie posvätenia vzácneho chrámu Božieho.

6.10.2024

Prvú októbrovú nedeľu sme venovali našim skôr narodeným bratom a sestram. Vyšítané srdiečka od stackárov boli milým darčekom pre všetkých seniorov.

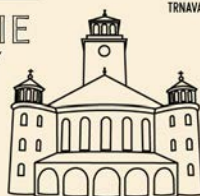
27.10.2024

26. 10. 2024 uplynulo presne 100 rokov od posvätenia nášho trnavského chrámu Božieho.

Dnes si túto slávnosť s radosťou pripomínáme.

100. VÝROČIE
POSVIACKY
KOSTOLA

27. 10. 2024
Evanjelický kostol Trnava
9:00

ECM
TRNAVA

Budúcnosť cirkvi je misia

(Jozef Grexa)

To, čo robí cirkev cirkvou, je Ježiš. On ako Duch v srdciach tých, ktorí Ho milujú a nasledujú. V podstate nič viac, ani nič menej. Ale ... ako sa to stane? Ako sa Pán Ježiš stane živým v srdci človeka, ktorý Ho nepozná? Alebo ako sa človek, pre ktorého je viera iba súbor informácií a pravidiel stane z celej sily milujúcim Boha? *U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné.* (Matúš 19,26). Áno, jedine Boží dotyk vymykajúci sa našej kontrole mení srdce človeka. Ako cirkev sme povolani vytvárať pre tento Boží dotyk priestor. Cez Božie slovo, svedectvo života, láskavé vzťahy, službu tým, ktorí to potrebujú, ale aj duchovnými darmi a prinášaním uzdravenia, nádeje a radosti tam, kde nie je.

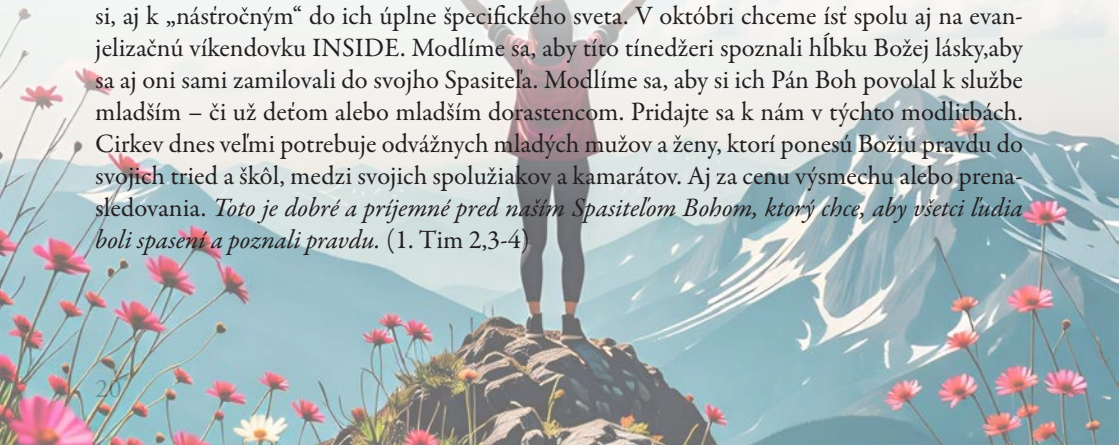
O Prístave

Práve preto funguje Prístav, misijná komunita. Spôsob vyjadrenia cirkvi, ktorý dáva priestor rozhovorom, vzájomným modlitbám, svedectvám života s Bohom, ale aj očakávaniu Božieho konania medzi nami. Veríme, že je to spôsob, cez ktorý môže aj neveriaci (alebo necirkevní) človek uvidieť úprimný a reálny vzťah s Bohom a Jeho lásku medzi nami. A vďaka Bohu, skutočne sa to deje. Chvála za to Pánu Bohu, že On sa naozaj dotýka ľudských sŕdc svojou láskou, lebo On je stále na svojej misii. A my sa chceme k Nemu pridať.

Preto hľadáme aj spôsoby, ako osloviť evanjeliom ľudí za plotom viditeľnej cirkvi. Či už osloviť cudzích ľudí priamo „na ulici“ cez rôzne evanjelizačné aktivity, alebo svedčiť o Bohu našim známym a kamarátom. Podľa štatistík trnavských vysokých škôl tu aktuálne študuje 12 538 vysokoškolákov. Modlíme sa aj za to, aby nás Pán Boh viedol aj k nim, aby mohli mnohí nájsť v Bohu radosť, nádej a zmysel svojho života.

O doraste

S rovnakou túžbou sa venujeme aj našim konfirmandom. Každý piatok sa stretávame na doraste, kde sa hráme, rozprávame a čítame Bibliu. Je nádherné vidieť, ako tisícročia staré biblické príbehy ožívajú v srdciach tínedžerov, ako stále ten istý Boh hovorí aj dnes k nám. A predstavte si, aj k „nástročným“ do ich úplne špecifického sveta. V októbri chceme ísť spolu aj na evanjelizačnú víkendovku INSIDE. Modlíme sa, aby títo tínedžeri spoznali hĺbku Božej lásky, aby sa aj oni sami zamilovali do svojho Spasiteľa. Modlíme sa, aby si ich Pán Boh povolal k službe mladším – či už deťom alebo mladším dorastencom. Pridajte sa k nám v týchto modlitbách. Cirkev dnes veľmi potrebuje odvážnych mladých mužov a ženy, ktorí ponesejú Božiu pravdu do svojich tried a škôl, medzi svojich spolužiakov a kamarátov. Aj za cenu výsmechu alebo prenasledovania. *Toto je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu.* (1. Tim 2,3-4)

Pošli ďalej... DDLT 2024

(Janka Ševelová)

Tohtoročný DDLT 2024 – Denný detský letný tábor preniesol deti do role novinárov, ktorí prinášali správu o Jonášovom dobrodružstve, a tak tábor dostal tajomný názov: Pošli ďalej...

Pošli ďalej správu o tom, že sme zachránení, že nikdy nie si sám, že Boh je s nami v každej situácii... Cez postavu Jonáša sme sa snažili deťom ukázať, akú úžasnú trpezlivosť má Pán Boh s každým jedným z nás, ako sa k nám prihovára cez rôzne situácie v našom živote, ako sa s ním môžeme rozprávať na každom mieste (a našťastie nemusíme byť v bruchu veľkej ryby) a Boh nás stále počuje a odpovedá. Aj keď Jeho odpovede nie sú vždy také, aké by sme si priali. Chceli sme deťom ukázať, aké dôležité je prichádzať k Pánu Bohu a nechať sa ním viesť. Veľmi dúfam, že aspoň niečo sme „zasiali“

do ich srdca. Tí, ktorí mali témy, to naozaj nemali vôbec jednoduché. Okrem biblického príbehu o Jonášovi, každý deň s deťmi vytvorili aj stránku do ich vlastných Ninivských novín:

1. Rozbúrené more;
2. Muž cez palubu;
3. Modlitba z brucha veľryby;
4. Druhá šanca;
5. Úloha splnená, ale....

Ani tento rok nechýbala táborová hymna. „Požičali“ sme si pieseň pána farára Romana Dovalu – Bol raz jeden Jonáš...

Denné témy sme prepájali s aktivitami, ktorými sme chceli zvýrazniť tému dňa. V pondelok sme navštívili Štátny archív v Trnave, kde nám pripravili zaujímavú prednášku o tom, ako archív funguje a aké dokumenty v ňom môžeme nájsť. Poobede sme si vyrábali drevené plachetnice pomocou brúsneho papiera, vrtáčky, lepidiel...

V utorok sme nemohli vynechať návštevu Kačina a úžasné palacinky od Lubky. V rámci tvorivosti sme si šili kožené kapsičky. Hrali sme aj rôzne hry – napríklad sme v zemi hľadali „dážďovky“ (gumené cukríky).

V stredu (ako máme vo zvyku) sme sa vybrali na výlet. Pán farár Kristián nám hneď ráno povedal o dôležitosti modlitby, posilnení Slovom Božím sme vyrazili do Skalice na plavbu po Baťovom kanáli. Nebojácni zvládli aj výstup na technickú pamiatku. Po plavbe a dobrom obede sme si upiekli vlastné tradičné skalické trdelníky.

Vo štvrtok sme sa rozhodli deťom v horúčave „uvoľniť hranice“, keďže aj Jonáš prekročil hranice mesta Ninive a pomohli sme bratovi kostolníkovi Adamovi s polievaním záhrady (neviem, či bol práve nadšený z tejto pomoci) – hrali sme vodné hry – to bolo smiechu a zábavy. Na uhasenie tejto zábavy sme pozvali hasičov z Hasičského zboru Trnava, ktorí nám porozprávali o svojej veľmi dôležitej práci.

Podľa detí najveselšia čas tábora bola nočná prespávačka – unavené maminy šli domov – a nastúpili čerstvé sily v podobe mužov a ich aktivít: zakladanie ohňa, opekanie, skákanie cez vatru, spievanie pesničiek, nácvik tančeka, nočná skrývačka... a mnohé iné – väčšina z nich však ostáva tajomstvom medzi tými, ktorí na stanovačke boli. Dievčatá ako je zvykom spali v zborovej miestnosti a chlapci pekne vonku v pravom vojenskom stane.

Piatkové ráno sme začali alebo môžem napísať pokračovali „bojovne“ – deti boli síce unavené, ale príchod v maskáčoch oblečenej ženy a muža v nich prebudil zvedavosť. Z ústredia ekumenickej pastoračnej služby nám Lucia Martonová prišla porozprávať o zmysle duchovnej služby v armáde. Aké je dôležité ľudí nesúdiť, ale pomáhať im. O láske, ktorú máme prejavovať

nielen ľuďom, o ktorých vieme, že sú kresťania alebo sú nám podobní farbou pleti či zvykmi a tradíciami, ale že práve my máme byť tí, ktorí podajú pomocnú ruku iným. Tak ako to vidíme v knihe o Jonášovi, že Pán Boh je Boh spravodlivý, ale predovšetkým milostivý. Jeho láska nás robí láskavými a vďačnými ľuďmi. On nám dáva odvalu k smelým rozhodnutiam.

Záver tábora patril bábkohercovi Maťovi Žákovi, ktorý nám zahral príbeh o Kapitánovi Kotočkovi. Napriek únave sa deti s radosťou zapájali a hrali divadlo spolu s ním.

V tomto upršanom októbrovom čase, keď si spomínam na tábor, ďakujem Pánu Bohu za ten pozehnaný čas. Ďakujem mu za deti, ktoré prišli. Ďakujem mu za všetkých, ktorí venovali svoj nedostatkový „tovar“ – voľný čas – práve táboru, a tak sme mali možnosť vytvoriť pre mňa tak úžasné spoločenstvo. Neskutočne si vážim „tety“ v kuchyni, ktoré to s našimi nápadmi a požiadavkami vôbec nemajú ľahké, ale napriek všetkému stále prídu, sú milé a láskavé o každého (malého aj veľkého) sa starajú akoby bol/a „ich“ a to dáva táboru atmosféru, ktorá je nezabudnuteľná.

A nedá mi nepodeliť sa s Vami s básničkou (snáď sa na mňa dievčatá táborničky nenahnevajú), ktorú sme na záver tábora dostali a ja mám ešte aj dnes slzy vďaky za ňu.

Naše vedúce milé,
strávili sme s vami krásne chvíle.
Výborne ste to zvládli,
obdiv ste od nás dostali.

Na tábore ste si minuli veľa trpezlivosti,
viac ako mali neandertálci kostí.
Výlety sme si s vami užili tiež,
dozvedel sa to aj kostolný jež.

Veľmi nám chýbať budete,
keď z tábora odídete.

MODLITBA (Libor Bednár)

Bože náš, na Jonášovom príbehu vidíme, akú úžasnú trpezlivosť máš s každým jedným z nás. Aj nám sa prihováraš cez rôzne situácie, ktorými v živote prechádzame. Daruj nám múdrosť srdca, aby sme ňm správne rozumeli a svoj život žili ako vyslanci Tvojej lásky a milosrdenstva vo svete, v ktorom žijeme. Ďakujeme Ti, že len vďaka Tvojej milosti žijeme, pracujeme, milujeme a navzájom si odpúšťame, ako si aj Ty odpustil nám. Amen

Spýtali sme sa našich presbyterov a presbyteriek

(Soňa Cepková)

*JURAJ
HERKA*

*JANA
NUNVÁŘOVÁ*

*KRISTIAN
KOSTECKÝ*

*RADOMÍR
VAŘÁK*

*RADOSLAVA
TURAN
RIGANOVÁ*

*MILAN
MEDOVARSKÝ*

*MAREK
BATKA*

*VILIAM
KLESCHT*

*ŠTEFAN
AMBRUŠ*

*VIERA
ČILLÍKOVÁ*

*ANNA
POLKORÁBOVÁ*

*LUDMILA
KOZMELOVÁ*

Čo vás priviedlo k tomu, stať sa presbyterom/presbyterkou?
(zborovým farárom/dozorcom)

Juraj Herka: Chcel som byť užitočný druhým.

Jana Nunvářová: Napomenutie brata generálneho biskupa ECAV Ivana Elka? :D Teraz som v druhom volebnom období. Prvýkrát to bola výzva, priložiť ruku k dielu a pomôcť cirkevnému zboru. Druhýkrát to bola sčasti zotrvačnosť ale najmä pocit, že chcem byť v cirkvi aktívna aj na pôde môjho vlastného zboru.

Viliam Klescht: Do zborového presbyterstva som bol prizvaný. Túto službu som po zvolení zborovým konventom prijal, lebo som to cítil tak, ako to lapidárne vyjadril Lukáš Vojno-Jasenecký:

„Avšak nič na mňa nezapôsobilo tak silno, ako to miesto v evanjeliu, kde Ježiš ukazuje učeníkom pole dozretej pšenice a kde im hovorí: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo... Doslova sa mi zovrelo srdce a mlčky som zvolal: Hospodine! Je to vôbec možné, aby si mal málo robotníkov?!“. Ako presbyter môžem – aspoň dobrým úmyslom – splácať dlh z toho, čo som v živote pre cirkev mohol urobiť, a neurobil.

Radomír Vařák: Zborovým farárom CZ ECAV Trnava som sa stal na základe pozvania cirkevného zboru a jeho predstaviteľov a následne voľbou v júni 2019. Keď pozvanie prišlo, slúžil som pätnásty rok v cirkevnom zbore Stará Turá. Vnímal som ho ako Božie vedenie a nový impulz v mojej službe, a tiež ako potrebu cirkevného zboru ECAV v Trnave v jeho neľahkej situácii po takmer dvojročnom období od uprázdnenia tohto miesta.

Radoslava Turan Riganová: Pred 3 rokmi ma oslovil brat farár Vařák s otázkou: "Či by som neprijala funkciu presbyterky v CZ Trnava?" Nad odpoveďou som dlhšie premýšľala, nakoľko som poznala povinnosti presbyterov od mojej mamičky, ale nakoniec som sa rozhodla súhlasiť, nakoľko mi záleží na napredovaní ECAV na Slovensku i nášho cirkevného zboru. Trnavský cirkevný zbor prijal našu rodinu veľmi srdečne, keď sme sa sem presťahovali pred niekoľkými rokmi a cítime sa jeho súčasťou, za čo sme vďační Pánu Bohu a záleží nám na jeho napredovaní.

Ján Grexa: Viera, že cirkev má svoju rolu v spoločnosti, v ktorej sa nachádza, a v živote jednotlivca. Chcem pridať ruku k dielu aj cez rolu presbytera v zbore ECAV Trnava. Verím, že náš cirkevný zbor ECAV Trnava má v sebe potenciál a chcel by som aktívne podporiť, aby ho náš cirkevný zbor naplňal v prospech spoločnosti a Božieho kráľovstva.

Peter Beňo: Stav nášho CZ mi nie je ľahostajný a chcem sa aktívne zapojiť do jeho rozvoja a dať k dispozícii nášho CZ moje schopnosti a možnosti.

Marek Batka: Bolo to intenzívne volanie brata farára a brata dozorcú a niektorých priateľov z presbyterstva priložiť ruku k dielu a pomôcť nielen poradným hlasom, ale aj praktickými skutkami.

Viera Čilliková: Záleží mi na našom cirkevnom zbore. Pokiaľ mi to schopnosti dovoľia, chcem byť užitočná.

Štefan Ambruš: Vzťah k cirkvi /láska/, dary, ktorými ma Boh obdaril, a ktoré máme povinnosť dať v prospech spoločenstva a rodinná tradícia. V cirkvi pracuje súčasná generácia: moja sestra, bratranec, minulá generácia: mama, krstná, starý otec i dávno minulá generácia ešte z roku 1874.

Anna Polkorábová: Môj starý otec bol presbyterom a ja som rada, keď môžem pokračovať v rodinnej tradícii. Bola som členkou presbyterstva v období r. 2006-2012, tak som sa do funkcie vrátila, aby som podľa svojich možností pomohla cirkevnému zboru.

Peter Bujňák: Zájmem o to, či náš zbor žije a bude žiť alebo prežívať.

Ako vnímate svoj cirkevný zbor DNES a ktorá oblasť je vám najbližšia?

Juraj Herka: Vnímam ho ako miesto, kde sa mám učiť tolerancii k blížnemu.

Jana Nunvářová: Cirkevný zbor je pre mňa vzácnym miestom, kde mám druhú rodinu. Je pre mňa prirodzené pomôcť, zapojiť sa a aktívne slúžiť. Oblasť, ktorej sa v rámci svojich darov venujem, najviac je mediálna.

Viliam Klescht: Okrem toho, že jubilujúci kostol je miestom nášho stretávania sa s Bohom, je to aj jedinečný amfiteáter. Zo svojho stáleho miesta v ňom vidím na službách Božích skoro všetkých, ktorí sa medzi sebou nazývame bratia a sestry. Za tento pocit spoločenstva, zdieľanej viery a vzájomnosti som nášmu cirkevnému zboru vďačný. Som luterán, avšak posilu viery na

svojej ceste kresťana hľadám aj v iných kresťanských denomináciách a náboženstvách. Nadovšetko ma zaujímajú otázky zázraku života, majestáta prírody a ich Božskej podstaty. Mojm krédom je úcta k životu, nielen ľudskému, a zodpovednosť človeka za toto Stvoriteľovo dielo.

Radomír Vařák: Aj náš cirkevný zbor, ako mnohé iné, je predovšetkým miestom stretania sa Božieho ľudu a miestom zvesti Božieho Slova, prisluhovania sviatostí, pastorálnej starostlivosti a mnohorakej misijnej činnosti. Som vďačný za všetky drobné aj väčšie úspechy, ktoré sa nám spoločne podarili a Pán Boh ich požehnal. Zároveň však vnímam, že náš cirkevný zbor je aktuálne preťažený bremenom správy hmotného majetku, čo odoberá veľa síl, ktoré by mali byť investované do jeho duchovného rastu. No uvedomujem si, že je za tým aj zodpovednosť za "dedičstvo otcov" a skutočnosť, že nás v minulosti (a verím aj v budúcnosti) zabezpečoval (a bude zabezpečovať) po materiálnej stránke. Najbližšia oblasť v práci v cirkevnom zbore je pre mňa pastorálna práca naprieč všetkými generáciami, s ľuďmi, pri ktorých vidím záujem o Božie veci a túžbu napredovania.

Radoslava Turan Riganová: Trnavský cirkevný zbor vnímam ako živý zbor s mnohými perspektívami, pre ktorý je dôležité získavať nových členov prostredníctvom evanjelizácie i propagáciou cirkevného zboru. Osobne som sa spolupodieľala na organizovaní DDLT od jeho počiatkov v roku 2020 a v práci s deťmi vidím aj svoje miesto v CZ. Aktuálne vyučujem aj náboženskú výchovu na jednej z trnavských základných škôl.

Ján Grexa: Ak by som sa na náš cirkevný zbor pozrel ako na organizmus, mám pocit, že aktuálne čelí viac výzvam ako je naraz pre organizmus zdravé. Okrem výziev vidím aj jeho silné stránky. Verím, že sa nám darí zomknúť a postaviť sa na nohy. Otázka je na nás všetkých, ako a kam urobíme ďalší krok (vo vzťahoch, vo financiách, v zrozumiteľnosti pre okolie a v duchovnom živote). Oblasť vzťahov, duchovného života a praktická pomoc s riadením projektov je mi najbližšia.

Peter Beňo: Doteraz som pracoval hlavne v hospodárskej oblasti a náš CZ vnímam ako aj môj, podľa toho sa k tomu chcem tak postaviť.

Marek Batka: Vnímam množstvo úloh a potenciálnych úloh, ktoré stoja pred cirkevným zborom v našom prosperujúcom meste, ale žiaľ, v rozdelenej spoločnosti. Z toho mám niekedy až strach, ale je to zároveň o dôvod viac odovzdať sa so všetkými našimi plánmi a prianiami do Božích rúk. Moja srdcová oblasť je bohoslužobný život, cirkevná hudba a liturgia, ktoré vnímam nielen ako nejakú formu alebo prejav zbožnosti, ale ako momenty, keď sa nebo na chvíľu otvára a k otvoreným srdciam prenikajú záblesky toho, čo je nám prisľúbené vo večnosti, t.j. trvalé spoločenstvo s Pánom Bohom.

Viera Čillíková: Epidémia covid 19 zmenila veľa vecí, aj náš zbor. Teším sa z rekonštrukcie evanjelického domu, máme byť na čo hrdí.

Štefan Ambruš: Cirkevný zbor vnímam ako veľmi rôznorodé spoločenstvo veriacich v trojediného Boha, ktorých by mala spájať a inšpirovať Jeho láska, pokora a obetavosť.

Anna Polkorábová: Cirkevný zbor vnímam ako spoločenstvo rozmanitých ľudí, v ktorom má každý člen nejaký dar a môže ním poslúžiť ostatným. Mne sú najbližšie konkrétne praktické činnosti, najmä pri príprave zborových stretnutí a aktivít.

Peter Bujňák: Náš zbor je spoločenstvo jednotlivcov, ktorí sa neustále a stále nanovo učia ako prakticky milovať svojich blížnych aj seba samých, má veľký potenciál slúžiť zanedbávaným oblastiam života (aj mimo) nášho kostola, fary alebo členov zboru. Najbližšie sú mi vzťahy s ľuďmi, ktorých by som možno nikdy nestretol mimo tohto spoločenstva.

Aký sen snívate o našom cirkevnom zbere o 100 rokov?

Juraj Herka: Žiadny, ale som presvedčený, že tu stále bude a bude slúžiť svojmu účelu.

Jana Nunvářová: Že do neho budú patriť moje vnúčatá? To by bolo krásne. Odovzdať naprieč generáciami vo svojej rodine vieru v Pána Boha a lásku k spoločenstvu evanjelikov. Nech je nám všetkým v tom Duch Svätý nápomocný.

Viliam Klescht: Budúcnosť nášho cirkevného zboru sa začína už dnes-zajtra. Koľko lásky k Bohu i blíznym a koľko túžby konať Božiu vôľu prejavíme dnes, toľko môže pretrvať do budúcnosti. Veľmi si želám, aby náš kostol aj o sto rokov slúžil svojmu pôvodnému účelu – ako miesto zhromažďovania veriacych, kde sa káže Božie slovo a prisluhujú sviatosti, a nestala sa z neho spoločenská sála. Prosme o dary Ducha Svätého, aby na nás nedopadlo to biblické: „Otcovia jedli plánky a synom strpili zuby.“

Radomír Vařák: Sen o zbudovanom cirkevnom zbere na pevných základoch Božieho Slova, kde ľudia znovuzrodení Pánom Ježišom Kristom a naplnení Duchom Svätým budú mať túžbu slúžiť svojmu okoliu aj sebe navzájom darmi, ktorými ich Pán Boh obdaril. Sen o živom pulzujúcom zbere, ktorý bude vo všetkých oblastiach od detí až po seniorov zaopatrený nielen farármi, ale aj množstvom neordinovaných spolupracovníkov nielen v materiálnej a hospodárskej oblasti, ale predovšetkým v tej duchovnej a pastorálnej (viem, že aktuálna situácia je iná, ale mám snívať :-), a zároveň verím, že máme mocného a živého Boha, ktorý vie aj zo suchých kostí vzkriesiť živú bytosť). No mám tiež sen, že "o sto rokov" už nebude, lebo skôr príde druhýkrát Pán Ježiš, aby si vzal svoju Nevestu – Cirkev, k sebe do Neba.

Radoslava Turan Riganová: Nesnívam. Ale nášmu CZ želim, aby aj o 100 rokov zhromažďoval ľudí živej viery, ktorí budú velebiť Pána Boha a ďakovať mu za jeho milosť. A dúfam, že aj na nás, súčasných členov CZ budú o 100 rokov hrdí, ako sme my dnes hrdí a vďační členom CZ, ktorí sa zaslúžili pred 100 rokmi o náš Boží chrám i budovanie cirkevného zboru.

Ján Grexa: Snívam, že náš cirkevný zbor bude ako vtáčia búdka pre Trnavčanov. Naše vzájomné vzťahy, láska a spoločenstvo budú tou búdkou (stenami, strechou a podstavou). Pán Boh stále dosýpa a naplňa vtáčiu búdku (nás ako spoločenstvo) potravou (porozumením, pohotovosťou k pomoci, evanjeliom živým v skutkoch, atď.), ktorá je cez nás dostupná a zrozumiteľná pre trnavských vtáčikov, (pre nás, ľudí v zbere a aj pre bežných Trnavčanov). Niektorí len priletia a ochutnajú, niektorí možno aj zostanú a pridajú sa k budovaniu búdky.

Peter Beňo: CZ bude schopný poskytovať priestor pre napĺňanie duchovných a iných potrieb a bude príkladom pre ostatných ľudí.

Marek Batka: Chcel by som, aby cirkevný zbor zostal v biblickej viere ukotveným a pre potreby druhých ľudí otvoreným spoločenstvom vzájomne sa milujúcich Ježišových učeníkov.

Viera Čilliková: Videla som fotografie z prvých služieb Božích po postavení nášho chrámu. Evanjelikov v Trnave bolo toľko, že sa nezmestili dnu a stáli vonku aj za plotom. Toto je môj sen o 100 rokoch.

Štefan Ambruš: Sen? Že naši potomkovia budú pripravovať oslavu 200. výročia posvätenia nášho chrámu. Vo svete bude vládnuť Božia láska bez boja a násilia.

Anna Polkorábová: Bola by som rada, ak by o 100 rokov pri oslave 200.výročia posvätenia kostola bolo prítomných 6 tisíc ľudí, ako v roku 1924. Zboru prajem, aby v ňom nechýbala žiadna generácia a tiež aby bola hotová oprava Evanjelického domu.

Peter Bujňák: Že bude známy ako miesto, kde prebýva pokoj a láska.

Čo nové v stacku

(Alena Šurinová)

Stacko ako Denný stacionár Naše stacko, mnohí z Vás už poznáte.

Je to zariadenie, ktoré poskytuje sociálnu službu 12 mladým-dospelým mentálne a zdravotne znevýhodneným kamarátom, ktorí sú na túto službu odkázaní.

V našom zariadení poskytujeme odborné činnosti, ako je: sociálne poradenstvo, pomoc pri odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby, sociálnu rehabilitáciu a pracovnú terapiu, ako aj obslužné činnosti, vzdelávacie aktivity a záujmovú činnosť.

Ako toto všetko v praxi vyzerá?

V rámci sociálnej rehabilitácie sa snažíme našim kamarátom plnohodnotne vyplniť čas s dôrazom na ich vlastné prežívania a rozhodovanie. Snažíme sa pre nich vytvárať taký priestor a aktivity, v ktorých sú slobodní, ktoré im umožnia prežiť atmosféru radosti z konania, zážitky istoty a bezpečia, príležitosti nájsť odvahu zvládnuť neznáme situácie,

pričom atmosféra lásky a tolerancie je vo všetkom kľúčová.

Často nás nájdete v spoločnosti, radi cestujeme, spoznávame nová miesta, nových ľudí. Našou snahou nie je byť zavretými medzi múrmi nášho zariadenia, ale naopak, spoznávať pestrosť a inakosť života.

Milujeme umenie. Sme vernými návštevníkmi Trnavského divadla Jána Palárika. Máme radi operu a SND a za divadlom sme už cestovali aj do Nitry. Nenecháme si ujsť ani výstavy a akcie v Galérii Jána Koniarka. Milujeme tvorivé dielne, tešíme sa spolupráci a možnosti navštevovať výtvarný ateliér, a tak ponorením sa do fantázie tvorivosti máme možnosť individuálne prežívať radosť a hravosť, zakúsiť fenomén psychického blaha. Radi navštevujeme aj expozície Západoslovenské múzea a vždy nájdeme toľko nového, čo nás zaujme a nikdy nenudí. Zaujímavé sú pre nás aj návštevy Štátneho archívu a vďaka skvelej spolupráci s pani riaditeľkou máme

možnosť vidieť zaujímavé výstavy a workshopy, či tiež spoznať dôležitosť práce archívára. Že sú kamaráti talentovaní Piccasovia, to nie je pochyb. Aj tento rok sme sa zúčastnili Mezinárodnej detskej výtvarnej výstavy Lidice 2024. Témou 52. ročníka súťaže bola "Karavana". Do Lidíc prišlo celkovo 12 946 prác zo 63 krajín sveta a 926 prác zo Slovenska. V kategórii "výtvarné objekty", 3 kamaráti, to je jedna štvrtina z celkového počtu kamarátov nášho stacionára, dostali čestné uznanie. Úspech, radosť, spoločné zážitky a spokojnosť z toho, čo kamaráti dokážu je radosťou nás všetkých aj výsledkom skvelej spolupráce s výtvarnou terapeutkou Andreou Geseovou. Ocenené práce našich kamarátov môžete vidieť na vlastné oči v Lidickej galérii do 31. januára 2025.

Ďalšou našou láskou je hudba a pohyb. Tešíme sa spolupráci s hudobným oddelením knižnice Juraja Fándlyho a v Dome hudby sa skutočne cítime ako doma. Každá návšteva je pre nás obohatením vedomostí na určitú tému hudby. Hudba je univerzálna, zlepšuje atmosféru, využíva komunikatívny charakter a prebúda v každom emocionálnu odpoveď vyjadrenú napríklad spevom, pohybom, hudobným nástrojom alebo aj maľbou. Naším posledným veľkým zážitkom bol workshop s Antonom Gúthom na tému "bubnovanie a bubnová škola Rytmika". Radosť z pohybu máme prakticky stále, či sme v našom zariadení alebo v prírode. Pravidelne spolupracujeme s Tanečnou školou a v pohybových aktivitách robíme pokroky. Na budúci rok v apríli plánujeme vystúpenia, na ktoré vás srdečne pozývame. Ďalším našim športovým koníčkom je plávanie a vodný relax. V Aquaparku sme už známi "stammgasti". Keď sme v teréne, nájdeme si športovú zábavu v rôznych lokalitách Trnavy, a to cvičením napríklad aj na strojoch. Snom niektorých kamarátov je naučiť sa bicyklovať. Trnava je skvelá na bicyklova-

nie a ponúka nám obrovské množstvo cyklistických trás. Už len mať cyklistickú trojkoľku a prilbu.

V rámci vzdelávania sme kamarátom umožnili zdokonaľovať sa v zručnostiach ako je komunikácia, ako lepšie spoznať seba a kamarátov, ako poznať svoje práva v praxi a na čo nezabúdať, aby bola naše práca bezpečná a bezpečnosť lepšia pre nás aj pre ostatných.

V utorok a stredu sa tešíme na "ranné stíšenie", stretnutie s niektorými členmi cirkevného zboru a pánom farárom Kristiánom Kosťeckým nad biblickým slovom.

Samostatnosť a sebestačnosť si skúšame každý deň, napríklad príležitosťou urobiť niečo pre seba a pre druhých. Tak kamaráti varia, pečú, upratujú, záhradníčia, sú asistentmi na úradoch, pošte, v obchodoch a neboja sa komunikovať a cestovať. Učia sa šiť, háčkovať, radi tvoria pre druhých prekvapenia, trénujú mozgové závitky aktivitami rozličného charakteru, aby nezabudli, čo sa naučili....jednoducho sa vôbec nenudia. Keď skončí letná sezóna prázdninového kina v kine Hviezda, nahradíme ho kinom v našom stacku.

Našími kamarátmi sú aj zvieratá. Tešíme sa na canisterapiu s pudlíkmi rôznej výšky, ako aj na hipoterapiu a koníky. Mali sme aj škrečkov. Keby ste chceli vidieť slimáka afrického, prídte, radi Vám ho ukážeme. A samozrejme vás pozývame aj na posedenie s nami pri kávičke či čaji.

Na záver sa vám chceme poďakovať za vašu priazeň a podporu. Pomáhate nám realizovať aktivity smerujúce k rastu osobnosti a zručnosti našich kamarátov. Ďakujeme Vám aj za podporu 2% daní. Minulý rok sa nám nepodarila registrácia, no tento rok je z našej strany všetko zabezpečené. Ďakujeme, že ste s nami, že si spolu navzájom môžeme darovať radosť. Aj keď náš svet je často iný, no určite je svojím spôsobom krásny a bohatý aj pre druhých.

Rozhovor s bratom kostolníkom – Adamom Kováčikom

(Jana Nunvářová)

Prečo si sa rozhodol stať kostolníkom v CZ ECAV Trnava?

Ešte v roku 2019 ma oslovil brat zborovým dozorca Jozef Grexa so slovami: „Náš cirkevný zbor Ťa potrebuje.“ Spýtal sa ma, či by som sa zapojil do práce v našom cirkevnom zbore ako záhradník. Už počas toho rozhovoru som bol vnútorne rozhodnutý, že idem do toho. Napokon som ponuku prijal s tým, že sa budem starať o záhradu a areál cirkevného zboru. V tom čase sme v cirkevnom zbore hľadali aj niekoho, kto by mal záujem pracovať v službe kostolníka. Keďže záujemcovia neboli, oslovil som brata farára Kristiána Kosteckého s ponukou, že by som sa aj tejto služby ujal. Súhlasil s tým aj brat dozorca.

Aké sú tvoje bežné povinnosti?

V službe kostolníka sa tých povinností skrýva mnoho. Okrem bežnej prípravy na služby Božie je to aj zvonenie, vyloženie čísel piesní, nastavenie osvetlenie, príprava k Večeri Pánovej a výpomoc pri nej, výmena oltárneho rúcha podľa liturgického kalendára a mnoho ďalšieho. V rámci areálu sa priebežne starám o úpravu okolia, záhrady a mnoho iného.

Čo z toho robíš rád a čo naopak veľmi nie?

Úlohy, ktoré vykonávam aj počas bežných dní robím veľmi rád. Pri každej úlohe, či práci hľadám pozitíva. Ak sa ma opýtaš, čo nerobím rád, také nepoznám. Svoje povolanie nevnímam ako prácu. Je to pre mňa služba cirkevnému zboru a zároveň ju vnímam ako službu nášmu Pánu Bohu.

Akú pomoc, alebo inú asistenciu by si prijal od nás ostatných?

Pomoc by som prijal najmä počas Večere Pánovej. Možno by sa mohli striedať bratia a sestry z presbyterstva. Zástup potrebujem aj počas mojej neprítomnosti, napríklad cez dovolenku.

Čo by si odkázal členom CZ ECAV Trnava?

„Neopúšťajte svoje zbromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajte sa, a to tým viac, čím viac vidíte, že sa približuje ten deň.“

Židom 10, 25

*Ďakujem, za rozhovor
a prajeme Ti veľa Božieho požehnania
do celej Tvojej služby.*

Zborová matrika

(pripravila *Lubica Vařáková*)

NARODENÍ A POKRSTENÍ:

Vilma Slováková, Oliver Zán, Andrea Rojka, Lea Brunovská, Damian Helmeš, Elias Helmeš, Lada Váry

KONFIRMOVANÍ:

Boris Bestvina, Michal Ďuriš, Adrián ěcsi, Olive Fenič, Jakub Holéczy, Michaela Krivosudská, Filip Ostradecký, Andrea Rojka

ZOSOBÁŠNÍ:

Dávid Polák a Simona Dišeková

POŽEHNANIE MANŽELSTVA:

Helmeš Erik a Helmešová Kristína
Ključik Adrian a Ključik Laura

ZOMRELÍ A POCHOVANÍ:

Medovarský Ján 89r., Štrbková Františka 73r., Klementis Martin 18r., Baláž Michal 81r.,
Bojničanová Alžbeta rod.Karaszová 84r., Piskla Štefan 90r., Galba Ľudovít 79r.,
Buntová Viera MUDr. 89r., Lipták Pavel 77r., Žambokréthy Ľudovít PaedDr. 79r.,
Lóczy Pavol 77r., Ďuga Peter 63r.

Cirkevný príspevok

(*predsedníctvo CZ ECAV Trnava*)

Bratia a sestry, cirkevný zbor ECAV Trnava sa na vás obracia so žiadosťou o zaplatenie cirkevného príspevku. Výročný účtovný zborový konvent (teda členovia cirkevného zboru) odsúhlasil návrh *na výšku cirkevného príspevku 10,- € na osobu na rok*, za každého pokrsteného člena cirkevného zboru.

Prioritne prosíme o platbu prostredníctvom prevodu na bankový účet CZ ECAV Trnava.

Číslo účtu: SK42 0900 0000 0000 4553 5703 (Slovenská sporiteľňa). Do správy pre prijímateľa treba napísať cirkevný príspevok (skratku CP), rok za ktorý platbu vykonávate a mená osôb, za ktoré cirkevný príspevok platíte.

Platba je možná aj v hotovosti na farskom úrade počas úradných hodín.

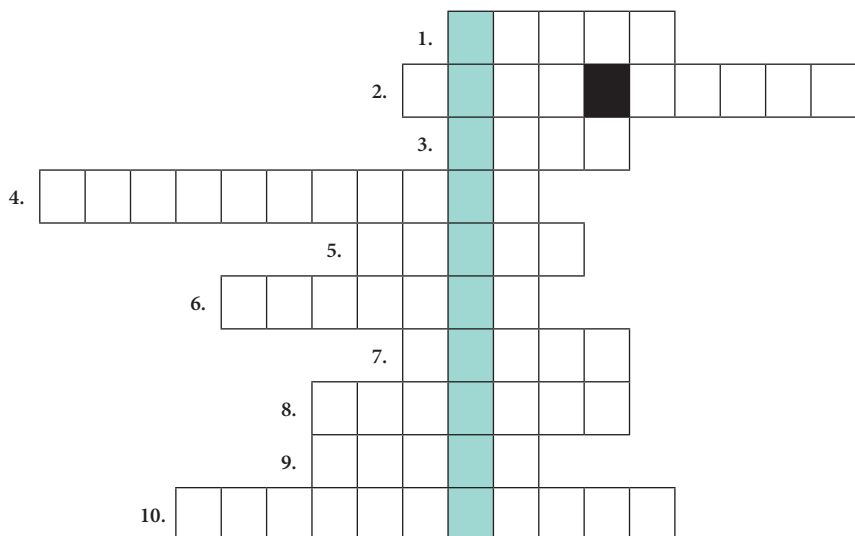
ĎAKUJEME

(Pripravila: Danka Hacaiová)

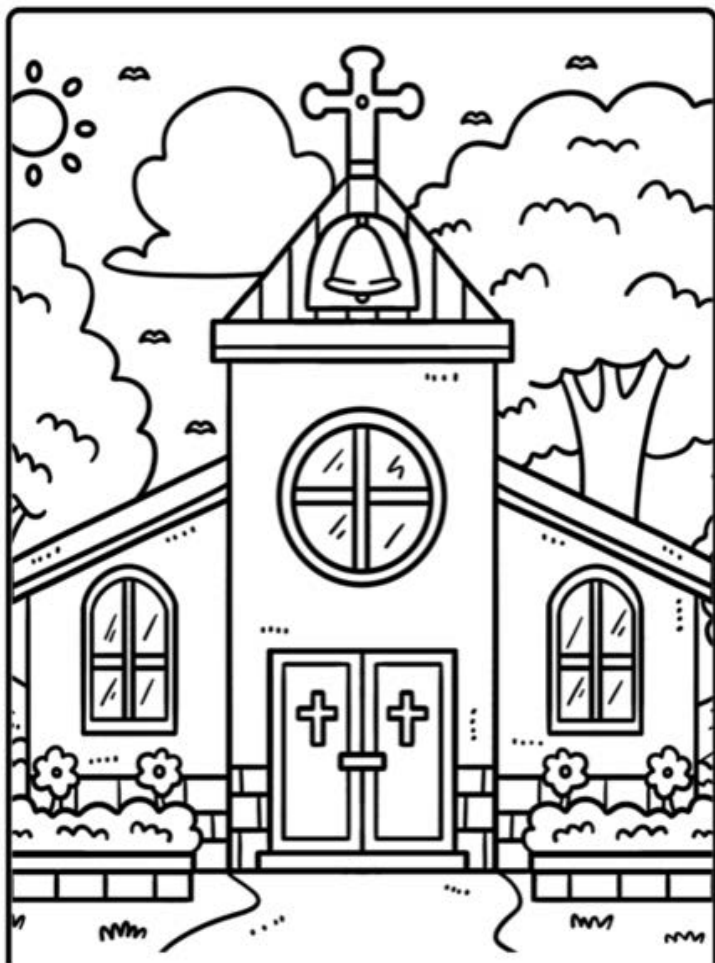
Náš evanjelický kostol v Trnave oslavuje tento rok špeciálne 100.výročie. Vieš čoho?

Ak nie, odpoveď nájdeš v tajničke. Ide o udalosť, vďaka ktorej sa v chráme oficiálne môžu konať verejné bohoslužby. Tento akt symbolizuje aj prítomnosť Boha v chráme. Pri oslave si spomíname na tých, ktorí sa podieľali na jeho stavbe, či už svojou prácou alebo finančnými milodarmi. Ďakujeme Pánu Bohu za to, že chrám slúži i dnes všetkým, ktorí chcú počúvať Božie slovo, prijímať sviatosti a mať spoločenstvo s veriacimi bratmi a sestrami.

1. Ako sa volal učeník, ktorý trikrát zaprel Ježiša pred jeho ukrižovaním?
2. Ako voláme druhú, mladšiu časť Biblie?
3. Ako sa volala Abrahámová manželka?
4. Na akej hodine v škole sa učíme o Pánu Bohu, Ježišovi, rozprávajú sa biblické príbehy?
5. Božiu Trojicu tvorí Boh otec, Syn a Duch. Aký Duch?
6. Na akej hore bol ukrižovaný Ježiš Kristus?
7. Z akej časti Adamovho tela stvoril Boh Evu?
8. Koľko učeníkov si Ježiš vybral ako svojich spolupracovníkov?
9. Ako sa volá pohár, z ktorého pijeme víno počas Večere Pánovej?
10. Aké je siedme božie prikázanie?

Vymal'uj si obrázok

1. Peter, 2. Nôvy zákon, 3. Sára, 4. náboženstvo, 5. svätý, 6. Golgota, 7. rëbro, 8. dvanašt, 9. kalich, 10. nepokrádneš

Odpovede k tajníčke:

Pri príležitosti **100. výročia posvätenia kostola**

vám ponúkame **HRNČEK**

v *limitovanej* edícii

K dispozícii je v kancelárii
hospodárskej správy.

Cena je 10 €.

Jeho zakúpením podporíte cirkevný zbor.

Dakujeme

farské
včely

med priamo od včelára

naša aktuálna ponuka:

**lipový, agátový, javorový, pagaštan,
repkový, pastovaný, jarný, letná zmes**

včelár: Radomír Vařák

tel: 0904 606 756 alebo 0903 510 988

LEKÁREŇ VITA

ŠPAČINSKÁ 78/C
TRNAVA

OTVÁRACIE HODINY
PONDELOK AŽ PIATOK
8.00- 17.00

PHARMDR. VIERA ČILLÍKOVÁ

win
win COFFEE

Kde nás nájdete?

Námestie SNP Trnava

Miesto, kde ťa čaká spájanie
chutí a priateľstiev

winwincoffee_trnava

winwincoffeetrnava

winwincoffee.sk

Kontakty

Vedenie

Zborový farár: Mgr. Radomír Vařák
+421 904 606 756
zborovy.farar@trnava.ecav.sk

Zborový dozorca: MVDr. Štefan Ambruš
mvdr.stefanambrus@gmail.com
+421 905 260 589

Námestný farár: Mgr. Kristián Kostecký
namestny.farar@trnava.ecav.sk
+421 904 190 825

Kostolník, údržba areálu: Adam Kováčik
+421 915 039 486

Kancelária

Pokladňa: Mária Grexová
Pracovný čas:

Pondelok: 10:00 - 12:00
Utorok: 10:00 - 12:00
Streda: 14:00 - 16:00
Štvrtok: 10:00 - 12:00
Piatok: 10:00 - 12:00

Hospodárska správa: Monika Juhásová
+421 911 473 344
hospodarska.sprava@trnava.ecav.sk

Rieši: prijímanie a odosielanie faktúr, poštová a elektronická komunikácia, komunikácia s nájomníkmi CZ ECAV Trnava, a iné.

Pracovný čas:

Pondelok: 8:00 - 12:00
Utorok: 8:00 - 12:00
Streda: 8:00 - 12:00
Štvrtok: 8:00 - 12:00
Piatok: 8:00 - 12:00

Web

www.trnava.ecav.sk

Facebook:
<https://www.facebook.com/ecavtrnava>

Instagram:
<https://www.instagram.com/ecavtrnava/>

YouTube:
<https://www.youtube.com/@ecavtrnava>

